

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 62. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1820_353A-txt-shoot-idm5198.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ottende Sang.

Bjowulfs Kamp med Grændel.

1 **M**ed sin Hird udgik, af Slot,
Hrodgar til Væltowe,
Rolig der den Skjoldung-Drot
Agtede at sove,
Nu da han, mod Grændels Vold,
Havde sat en Vagt saa bold
Under Høie-Lofte!

2 Ord der af den Vogter gik,
God var han at skielne,
Pant derpaa og Kongen fik:
Han var af de sjeldne,
Saae, at Gothen, i sin Strid,
Ene slog til Gud sin Liid,
Og til Helte-Kraften!

3 ⁶⁴Af sig krængde Bjowulf brat
Brynje sin den haarde,
Løfted ned sin Hjelme-Hat,
Løste af sin Kaarde,
Gav det Alt en Svend i Vold,
Bad ham det, i god Behold,
Flittig at forvare!

4 Det var Gothe-Helten god,
End, før han sig lagde,
Store Ord han falde lod,
Talede og sagde:
Ringere end Grændel jeg
Være vil i Kiækhed ei,
Er end han forvoven!

5 Kunde med mit gode Sværd
Jeg ham end ombringe,
Aldrig dog, i denne Færd,
Vilde jeg det svinge,
Da ei hugge kan i Skjold
Skarnet, som er kiæk og bold
Kun til Nidings-Værker!

6 ⁶⁵Vaabenløse, Bryst mod Bryst,
Om han det tør vove,
Prøve skal vi her en Dyst,
Medens Andre sove;
Herren i det høie Slot,
Som Han finder selv for godt,
Dømme os imellem!

7 Helte-Bryn, og Pande bruun,
Skjulde nu den Kiække,
Sank paa Dyne, sank i Duun,
Over Kinder begge;
Trindt omkring den Herre laae
Ridders-Mænd fra Bølgen blaa,
Hvilende i Hallen.

8 Duve op mod Elskovs Land,

Atter over Bølge,
Det ei haabed nogen Mand
Af det hele Følge:
For dem skjulde Dødens Skye
Fædre-Land og Føde-Bye,
Folket, de tilhørde!

- 9 66Hørt de havde, at i Hald,
Hvor de gik til Hvile,
Dannemænd, i Skokke-Tal,
Sank for Dødens Pile,
Ei de kiendte Herrens Raad,
Vidste ei: mod Dødens Braad
Dem et Skjold var givet!
- 10 Ei det Folk fra *Væder-Land*
Tænkde nogensinde,
At de Hertes Avindsmand
Kunde overvinde:
At for Alle skulde Een,
Ved den Kraft han fik til Lehn,
Seieren erhverve!
- 11 Sandelig, al Verdens Magt
Herren har i Hænde,
Hvem han tage vil i Agt,
Kan ei Skygger blænde,
Det man saae, der Fienden fuul
Kom nu under Skalke-Skjul,
Skridende til Hallen.
- 12 67Fienden skiød, og Skuddet gjaldt
Kæmpers Øien-Laage,
Søvnen flux da overfaldt
Dem der burde vaage;
Alle sov de, som en Steen,
Alle, ja, saa nær som Een:
Hallens Helte-Giemmer!
- 13 Det var Bjowulf: gram i Hu
Laae til Kamp han rede,
Fra Moradset kom og nu,
Listende, den Lede,
Hyllet i en Taage-Skye,
Gud forhad, til Helte-Bye,
Grændel gik paa Gløder.
- 14 Haabet hans, det Morder-Skarn,
Var, som før saa ofte,
Folk at fange i sit Garn,
Under Høie-Lofte;
Derfor, svøbt i Mulm, han gik,
Til sig løfted for hans Blik
Borgen med Guld-Tinde.
- 15 68Vild ei foer den Skalk i Vang,
Traadd er Tyve-Lygte,
Ei saa var det første Gang,
Hrodgar han besøgte,
Før og siden, for sin Haand,
Mage dog til Helte-Aand
Ei han fandt i Hallen.
- 16 Gloende fra Top til Taa,
Grændel gik med Sorgen,
Fuld af alskens ond Attraa
Dog han kom til Borgen;

- Lukt var Dørren, Trolden fnøs,
Knytted Næven, hugged løs,
Dørren sprang i Splinter!
- 17 Ind paa Flise-Gulvet treen
Flux han under Bue,
Ud fra hver hans Øie-Steen
Stod en Svovel-Lue,
Ved det Lys han saae i Hald
Bolde Kæmper, Nok i Tal,
Sovende som Stene.
- 18 69Svine-lumsk den Fraadser green,
Spidsede sin Næse
Paa dem Alle, hver og een,
Tænkde ret at kræse
For sig op i Kongens Slot,
Slagte ind og leve flaadt,
Levne Liv i Ingen.
- 19 At af Nornen der var sat
Grændse for hans Glæde,
At det var den sidste Nat,
Han fik Folk at æde;
At i Hallen, *hvor* han gik,
Fulgde ham et Falke-Blik,
Det ei Grændel vidste.
- 20 Ingen Tid gav Trolden bort,
Nappede den Næste,
Gjorde med ham Pinen kort,
Gjorde brat sit Bedste:
Brød hans Been, og drak hans Blod,
Slugde Haand, og slugde Fod,
Rakde efter Mere.
- 21 70Videre gik Trolden frem,
Sig paa Folk at mætte,
Gramsede med Fynd og Klem,
Traf og paa den Rette,
Mødte Haand, der selv tog fat,
Fik med Bjowulf, nemt og brat,
Derved Haand i Hanke.
- 22 Flux den Lede mærked dog:
Han ei Gothens Mage,
Til med Klem at trække Krog,
Traf i sine Dage;
Jordens Kreds og runde Bold
Kiendte han, men saadant Hold
Ei i nogen Kæmpe!
- 23 Grændel blev om Næsen bleeg,
Bange, som en Hare,
Ønskede sig, uden Steeg,
Hjem i Djævle-Skare,
Thi beværtet han i Slot
Fandt sig nu ei nær saa godt,
Som i gamle Dage.
- 24 71Dog, det var ei Bjowulfs Agt,
Fuglen saa at slippe,
Til sig trak han af al Magt,
Trolden maatte trippe,
Op sig reiste Gothen nu,
Kom de store Ord ihu,
Hvorned han sig lagde.

- 25 Gothen tog i Grændel fat,
Alt med Bjørne-Kræfter,
Grændel, som en Aal saa glat,
Snoed sig derefter,
Haanden gleeed, og Fienden slap,
Gothen dog ham fulgde rap,
Lod ham langt ei løbe.
- 26 Trolden, skjøndt med liden Lyst,
Vilde nu dog prøve,
Om han kunde ved en Dyst,
Ei faae Lov at løbe,
Næverne, saa tænkte han,
Jeg saa godt som nogen Mand
Vel forstaaer at bruge.
- 27 72Det dog lærde Grændel brat:
Gothen bedre dysted,
Thi til Vægs han saa blev sat,
At hans Kallun rysted;
Huult da gungred det i Hald,
Som det største Torden-Skrald;
Alle Daner bæved.
- 28 Rasende blev Grændel nu,
Vrede var de Begge,
Brødes, saa det var en Gru,
Under Borge-Vægge!
Sært, at dog ei sank i Gruus
Hrodgars fagre Konge-Huus,
Ved den Kæmpe-Trætte!
- 29 Vist nok var den Borg fuldstærk,
Bygget ei af Pinde,
Mage til det Mester-Værk
Skulde seent man finde:
Inde var, som ude, her,
Konstelig paa Kryds og Kvær,
Alt med Jern bebundet!
- 30 73Dog, ved Bulderet omkuld,
Efter Folke-Talen,
Mangen Bænk, besat med Guld,
Faldt i Drikke-Salen,
Skjøndt der var, i Skjoldung-Land,
Ei saa klog en Tømmer-Mand,
Han det mueligt troede!
- 31 Trodse, havde Alle sagt,
Trolde kan de Blokke,
Ei ved List, og ei ved Magt
De sig lade rokke;
Kun for den, som æder Eeg,
Kun i Luens vilde Leeg,
Styrte slige Bænke!
- 32 Vidt fra Hallen hørdes nu
Fremmed Lyd opstige,
Nørre-Daner giøs i Gru,
Alle, vil jeg sige,
I hvis Øren trængde ind,
Farende paa Hvirvel-Vind,
Brølet af Guds Fiende!
- 33 74Det var Troldens Svane-Sang,
Som i Luften hvined,
Med saa huul og fuul en Klang;

Ild nu han grined;
Med sin Helsot, til sin Harm,
Fængslet af en Kæmpe-Arm,
Grændel stod i Vaande.

34 Det var Gothe-Kæmpen bold,
Fik dertil han Evne,
Aldrig i den lede Troid
Liv han vilde levne,
Thi den Morder, tænkte han,
Gavner aldrig nogen Mand,
Gjør kun nye Ulykker.

35 Det var Bjowulfs gode Mænd,
Gothlands Kæmpe-Skare,
Deres Herre, deres Ven,
Vilde de forsvare,
Blotted Sværd i Farens Stund,
Hugged til af Hjertens Grund,
Og af alle Kræfter!

36 75Skrup nu fik, paa hver en Leed,
Grændel, men ei Skramme,
Staal og Jern paa ham ei beed,
Thi, med Runer ramme,
Bedste Sværd i Kæmpe-Haand
Han forvandlede til Vaand,
Døved Odd og Egge!

37 Det alligevel den Troid
Blev til liden Baade,
Pokker dog han gik i Vold,
Nornen vilde raade;
Trodsset havde han sin Gud,
Nu han saae, hvad der kom ud
Af den Helte-Gierning!

38 Han som Ondt, med Fryd i Sind,
Fremmed efter Evne,
Mærked nu: hans eget Skind
Kunde ogsaa revne;
Saa at svarlig ham fortrød
Brydningen paa Liv og Død
Med Kong Higlaks Frænde!

39 76Ja, den Troid nu Lemme-Last
Fik i Slagets Bulder,
Knokler knak, og Sener brast,
Armen Sprang fra Skulder,
Bjowulf stod, med Helte-Kaar,
Grændel løb, med Bane-Saar,
Fægtede med Hæle.

40 Svøbt i Taage, Trolden kom
Til sin Røver-Kule,
Kunde dog sin Krøbling-Dom
For sig selv ei skjule,
Vidste, at i Graven stod
Alt han med den ene Fod,
Talte var hans Dage!

41 Gladelig hver Dannemand
Dandsed nu paa Tilje,
Frelst var Hrodgars Slot og Land,
Fremmet var hans Vilje,
Alt ved ham, den Kæmpe god,
Fuld af Viisdom, Kraft og Mod:

Giæsten fra det Fjerne!

42 77Ja, den Gothe-Kæmpe bold,
Sig til Priis og Ære,
Havde skudt for Daner Skjold,
Maatte kiær dem være,
Havde raadt paa Vaanden Bod,
Nidingen traadt under Fod,
Standset Lande-Plagen!

43 Herom Syn for Sagn man fik,
Der nu under Bue,
Helten seierrig indgik,
Lagde frem til Skue:
Haand og Arm og Skulder-Blad,
Gribe-Tøi, som fulgdes ad,
Der han Grændel styned!